

ماه رمضان و رسالت عالمان

محمود مهدی پور

امت اسلامی به سوی مساجد و محافل دینی افزون تر می‌گردد. بر اساس سنتی مقدس و الهی، مبلغان دین به شهرها و روستاهای دور و نزدیک اعزام می‌شوند و ارتباط نزدیکتر بین عالمان دین و امت اسلامی برقرار می‌گردد.

روحانیت مسئولیت بزرگ «انتقال پیام خدا» به بندگان او را بر دوش دارد. مسئولیت سنگین و مهم اصلاح افکار و اندیشه‌ها، اصلاح اخلاق و رفتار عمومی، اصلاح آداب و عادات اجتماعی و ایجاد نظام اسلام ی در عصر غیبت بر عهده عالمان اسلام است و روحانیون برای این هدف از هر فرصت باید استفاده کنند.

انسانها همه خواهان شناخت «راه مستقیم» سعادت و سلامت اند، ولی

روحانیت در ماه رمضان این است که وظیفه الهی خویش را بشناسد و به آن عمل نماید و می‌توان گفت فکر و اندیشه تمامی انسانهای عاقل همین دو چیز است؛ یعنی «شناخت وظیفه» و «عمل به وظیفه».

این مسئله اختصاص به ماه مبارک رمضان و عالمان دینی ندارد؛ بلکه در تمام زندگی و در برابر حوادث گوناگون و در تمام مشاغل و سطوح اجتماعی، انسان خردمند کسی است که در پی شناخت وظیفه و انجام آن باشد. امکانات بیش تر، وظیفه ای سنگین تر بر عهده انسان می‌گذارد و خطرهای بزرگتر، جنب و جوش بیشتر پدید می‌آورد. ماه رمضان فرصتی

الهی است که روح و روان انسانها برای پذیرش حق

کارساز و کارگشاست. همه خطاها یا ناشی از خطا و اشتباه در افکار و اندیشه هاست یا از ضعف اراده و انگیزه و مهارت‌های عملی پدید می‌آید، یا ساختارها و مقررات و غل و زنجیرهای اجتماعی، کجروی‌ها را بر افراد تحمیل می‌کند. دانش قرآن ضامن اصلاح افکار و اندیشه های اسلامی است.

روزه و رمضان ضامن تقویت اراده ها و انگیزه‌ها در حرکت معنوی جامعه بشری است. پیوستن به ساختار اجتماعی «ولایت فقیه» ضامن درهم شکستن ساختارهای طاغوتی و برداشتن اغلال و زنجیرهای سیاسی، اجتماعی و قوانین کفرو شرک جهانی است و همچون سدی در برابر قوانین ظالمانه و ساختارهای ظالمانه ایفای نقش می‌کند.

سه وظیفه بزرگ روحانیت در ماه رمضان و در سراسر زندگی عبارت است از:

۱. جامعه را با فرهنگ و اندیشه های قرآنی آشنا سازد؛
۲. تقوا و تزکیه اخلاقی و روح پارسائی و خدامداری را در افراد حاکم سازد؛
۳. نظام ولایت الهی، نبوی- و مهدوی (عج) را در برابر سیستمهای سیاسی شیطانی و طاغوتی تقویت کند.

در شناخت اهداف عالی زندگی و روش دستیابی به آن دچار خطاها و اشتباه می‌شوند.

ماه رمضان فرصتی برای تقویت دانش قرآنی امت اسلامی، فرصتی برای تهذیب اخلاقی و تقویت تقوایی عمومی و سرانجام گامی به سوی پیوند امت و امامت است

وظیفه انبیای الهی و پیشوایان اهل بیت نبوی- این بود که در شناخت وظیفه و عمل به آن به بشریت کمک کنند. این وظیفه سنگین امروز بر عهده عالمان دین و مبلغان معارف اسلامی است.

روحانیت به میزان قرآن‌شناسی و قرآن‌مداری در هدایت جامعه بشری موفق خواهد بود. فرصت آسمانی ماه رمضان، فرصتی استثنائی برای «خودسازی» و «جامعه سازی» است. مبلغان اسلام که دغدغه وظیفه‌شناسی دارند، به خوبی می‌دانند که «علم» و «عمل» شرط موفقیت در کل زندگی است. آگاهیهای نظری و توانمندیهای عملی در سراسر زندگی

هر منبر و خطابه و مجلس و درسی که به یکی از این سه هدف بزرگ الهی کمک کند، در مسیر اهداف و آرمانهای پیامبران الهی قرار دارد.

«ایمان»، «تقوا» و «ولایت» عصاره فرهنگ پیام آوران الهی است؛ «ایمان» شامل تمام ابعاد فکری و اعتقادی مورد نیاز جامعه بشری از توحید تا معاد است. «تقوا» ضامن حرکت در مدار دین و پایبندی به تمام بایدها و نبایدهای برخاسته از اندیشه اسلامی است و انج ام واجبات الهی و دوری از حرامهای شریعت، نشان تقوا و پارسائی محسوب می شود. «ولایت» و پذیرش نظام ولایت الهی، ولایت نبوی - و ولایت مهدوی (عج)، تنها راه رهایی از حکومتهای طاغوتی و مقررات ظالمانه بین المللی است. استبداد و استعمار تنها در سایه «ولایت فقیه» مهار می شود.

روحانیت، رسالت تعلیم، تزکیه و ایجاد پیوند بین مردم و حکومت اسلامی را بر عهده دارد. روحانیت علاوه بر خودسازی علمی و عملی، وظیفه بزرگ معرفی غدیر و نظام امامت را در برابر سلطنت و سلطه طاغوتها عهده دار است و اگر بدین وظیفه عمل نکند، رسالت الهی را انجام نداده است.

ماه رمضان فرصتی برای تقویت دانش قرآنی امت اسلامی، فرصتی برای تهذیب اخلاقی و تقویت تقوایی عمومی و سرانجام گامی به سوی پیوند امت و امامت است.

مبلغان دین باید از این فرصت الهی بهترین استفاده معنوی را ببرند. فلسفه وجودی روحانیت و عالمان دین همین است:

۱. شناخت و انتقال معارف قرآنی؛
۲. تزکیه و تهذیب و پرورش اخلاقی امت اسلامی؛
۳. ایجاد پیوند بین امت و رهبری صالح الهی. حوزه و حوزویان اگر به این سه وظیفه بزرگ عمل نکنند و یا در جهت خلاف آن گام بردارند، فلسفه وجودی خویش را از دست می دهند؛ بنابراین چه در ماه رمضان و چه در ماه محرم، چه در دوران تحصیل، چه بر کرسی تدریس، چه در مقام افتا و اجتهاد و چه در میداین تبلیغ و مشاوره و خدمات فرهنگی و دیگر فعالیت های گوناگون روحانیت، کسی روحانی و عالم دین و مرزبان خط انبیاء و اولیای الهی است که زندگی و تلاش و حیات و مماتش در جهت ایفای این سه نقش و اجرای این فرایض اسلامی باشد.

منبر و سخنرانی و کلاس و درسی که در آن انتقال معارف قرآنی نباشد، فاقد ارزش الهی

و سخنان معصومین) بهره گیرد. آبهای آلوده و استخرهای کثیف شرقی و غربی، زمینه طهارت جسم و جان را فراهم نمی‌سازد.

روحانیت و نظارت بر دولتها

روحانیت رسالت اصلاح فرد و جامعه را بر عهده دارد؛ ما اگر فقط مردم را امر به معروف و نهی از منکر کنیم و امر به معروف و نهی از منکر قدرتمندان و

سرمایه داران را فراموش کنیم، هیچگاه در تبلیغ اسلام موفق نخواهیم شد.

تا وقتی در برابر منکرات دولتها و ستمهای جهانی سکوت کنیم و مردم را به ولایت و اطاعت خدا و رسول - و اولوالأمر (فراخوانیم و بین مردم و نظام اسلامی روابط عاطفی پدید نیاوریم، در اصلاح جامعه اسلامی موفق نخواهیم شد.

مبلغان و رسالت بیداری

مهم ترین وظیفه روحانیت، معرفی قوانین الهی و مبارزه با اجرای قوانین ظالمانه است.

مبلغان دین به هیچ وجه حق سکوت در برابر بدعت و انحراف ندارند؛

سکوت در برابر قوانین ضد اسلامی داخلی و خارجی؛

سکوت در برابر ساختارهای غیر اسلامی؛ سکوت در برابر فقر

عمومی؛ سکوت در برابر تبعیض و اختلافات طبقاتی؛

و معنوی است. جلسه و نشست و همایشی که در آن تقوا و پرورش اخلاق الهی نباشد، ارزش شنیدن و حضور و تبلیغ ندارد. رسانه و کتاب و جزوه و فیلم و اجلاس و همایشی که در آن پیوند امت با امام عصر و نایبان آن مورد توجه نباشد، رسانه دینی و کتاب اسلامی و فیلم ارزشی محسوب نمی‌شود.

ماه رمضان، ماه بازگشت به قرآن است، تلاوت قرآن، انس با قرآن، تدبیر در قرآن، تفسیر قرآن و تنظیم فکر و اخلاق و رفتار و آرمانها و مواضع با کتاب الهی، کاری است که همیشه و از سوی همه باید انجام شود.

روحانیت نخست باید خود را با قرآن تنظیم کند، تا بتواند قرآن را بر فکر و فرهنگ عمومی حاکم سازد. روحانیت روزی می‌تواند امت را با امام عصر (عج) پیوند دهد که خود در زندگی با آن حضرت پیوند علمی و عاطفی و اطاعت عملی داشته باشد.

ماه رمضان ماه تقویت تقوای عمومی است، ماه شستشوی روح در زیر آبشار دعا و مناجات و استغفار است. استخر بزرگ علم و اخلاق، آبی جز آب قرآن و حدیث اهل بیت (ندارد؛ هرکس

می‌خواهد علم دین و اخلاق اسلامی بیاموزد، باید از زلال زندگی‌بخش وحی الهی

روحانیت در برابر
این تفکرات نمی تواند
سکوت کند و باید وظیفه
خویش را بشناسد و به آن
عمل نماید. روحانیت چه
در ماه رمضان و چه در
دیگر فرصتها، باید توان
امر به معروف و نهی از
منکر دولتها را داشته
باشد و مردم را به
قوانین الهی فراخواند و
قوانین غیر اسلامی را
افشا نماید.

فلسفه وجودی روحانیت
و مبلغان دین، امر به
معروف و نهی از منکر
است؛ اگر این وظیفه
بز رگ را رها کنند،
تبدیل به کارمند رسمی و
جیره خوار سرمایه داران
جهان خواهند شد و
خداوند آن روز را
نیاورد.

سکوت در برابر مفساد
اخلاقی و بدحجابی؛
سکوت در برابر غارت
و اختلاس اموال عمومی؛
سکوت در برابر
رانتخواری؛
سکوت در برابر
قضاوتهای ظالمانه؛
سکوت در برابر
کارهایی مثل شرکتهای
هرمی و مسابقات
میلیونری و...؛
سکوت در برابر
فیلمهای آنچنانی؛
سکوت در برابر
انحصار و سلب حق آزادی
تولید و توزیع از اصناف
و گروههای تولیدی و
توزیعی؛
سکوت در برابر
انحراف بیمه ها و بانکها
از فرهنگ و اقتصاد
اسلامی؛

محکم ترین و قوی ترین
سندی است برای مسلمانان
که اگر حکم صریح و
فضایل روشنی درباره

آسمانی است؛ چرا که
برخلاف سایر کتب آسمانی
(همچون تورات و انجیل
و...)، هیچ تحریفی در